

(п Русь, и Поляны, и Словены, и Кривичи сж той истый народъ Русскый; подь това имя лѣтописецъ-тъ разумѣва различни-ты области, които е населявалъ Русскый народъ), и (или по' добръ:) Тиверци и Печенѣги наа?* Зачто Тиверци-ти и Печенѣзи-ти зависѣхж не отъ Россіѣж, нъ отъ Българіѣж; Лѣтописецъ-тъ ся отдалечилъ отъ имя-то Козаре, и ги нари'ча Тиверци и Печенѣгы, които сж были Козарско-то или Крымо-Молдавско-то Българско Государство. И така това Българско Государство не остана вѣрно на Българіѣж, възстана срѣщу неж. Инакъ не е могло да бжде; зачто то' ся присѣдини на Російскж-тж арміѣж, или по' добръ ж' прѣдвождаше. Государство-то възстана срѣщу Българіѣж за това, зачто-то и истый Государь Князь Іоаннъ Владимировичъ възстана срѣщу Царя Българскый.

Ами что ще да рече пакъ това: „и повелѣ Ігорь Печенѣгомъ Болгарскую землю воевати“? Не е ли явно, че той военный ходъ е былъ сжще срѣщу Българіѣж, а не срѣщу Грци-ты?

И така всичка-та работа е была така, че Государь-тъ Козарскый, Князь Іоаннъ Владимировичъ, като имаше зло намѣреніе срѣщу по' малкый си братъ, който ся възведе на престола на Българскж-тж Дръжавѣж, склони на свож-тж си странѣ Игоря. На истинѣ политико-свадбарскый Цареградскый съѣзъ ускори съѣзза Кыево-Козарскый, доклѣ най послѣ ся откри война-та.

За това планове-ти Игоревн, въ прѣдпринманье-то тжж войнѣж, бежж друзи, а не да прослави старость-тж си, и дѣйствително, ти сж были за ползж-тж на Россіяне-ты, и той за ползж-тж на отечество-то, за каквж-то и да е было, а не за славж, рѣши ся да подведе старость-тж си на военны опасности; слѣдователно, съ това ся уничтожава понятіе-то на Исторіографа за него, като за „безразсѣденъ славолюбець.“

Ігорь ималъ на ума си друго много по' важно намѣреніе, а имянно: 1) да принесе ползж на свой народъ, 2) да